

19/6/70

Τ' ἀηδόνι

ὠπάσε

«Τ' ἀηδόνι σωπαίνει τὴν αὐγή». Ὁ προφητικὸς τίτλος τῆς "Ἐλσας Τριολε, ἔγινε τραγικὴ πραγματικότητα. Τ' ἀηδόνι, ἡ "Ἐλσα σώπασε μιὰν αὐγή, γιὰ πάντα.

Εἶχαμε ξανασχοληθεῖ, ἂν θυμούνται οἱ φίλοι ἀναγνώστες, μὲ τὸ ἀχώριστο ζεῦγος Ἀραγκόν — Τριολε. Εἶχαμε ἀσχοληθεῖ τότε, σὰν ἀδιάκριτη δημοσιογραφικὴ πέννα μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐκδόσεως τῶν δυὸ τελευταίων βιβλίων τους, μὲ τὴν ἀπερραντὴ κι' ἀτελείωτη ἀγάπη ποὺ τοὺς ἔνωσε. Τότε ἡ "Ἐλσα ἦταν ἄρρωστη κι' ὁ Ἀραγκόν ξενυχτοῦσε στὸ προσκέφαλο τῆς. Τώρα ἡ "Ἐλσα δὲν ὑπάρχει πιά. Τὶ νὰ κάνη ἄραγε ὁ Ἀραγκόν;

—Θυμάμαι, πρὶν 4 ἢ 5 χρόνια, εἶχαμε τὴν τύχη νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὸ σπίτι τοῦ ζεύγους, στὴν καρδιὰ τοῦ Παρισίου. Ἡ "Ἐλσα δὲν παρουσιάσθηκε, ὡστόσο ἡ παρουσία τῆς ἦταν ἐντονη. Κάθε τόσο ἔστελνε τὴν παραδουλεύτρα νὰ θυμίσῃ στὸν Ἀραγκόν πὼς εἶναι ὥρα ν' ἀναπαυθῆ ἢ νὰ πάρει τὸ φάρμακο του. Ἐκεῖνος ὁμως, συγκινημένος ἀπὸ τὴν ἐπαφή, μὲ τὸ νησί μας ποὺ ὅπως εἶναι τὸ ἀγαπούσε χωρὶς νὰ τὸ ξέρει, ἔκανε σὰν παιδί.

«Ναί, λίγο ἀκόμα, ναί». Ἡ κουβέντα εἶχε στραφεῖ καὶ στὴν "Ἐλσα, στὸ ταλέντο τῆς, στὴν κρίση τῆς. Ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ ἐνιωθες τὴν τρυφερότητα γιὰ τὴ γυναίκα του. Μὰ μήπως μόνο ἀπ' αὐτά;

«Ἡ "Ἐλσα», «Τὰ μάτια τῆς "Ἐλσας», «Τριαντάφυλλα γιὰ τὴν "Ἐλσα», καὶ τόσα καὶ τόσα ἄλλα ἔργα του ἦταν ὅλα γεμάτα ἀπὸ τὴν "Ἐλσα.

—Μιὰ μεγάλη γαλλίδα ἔγραψε τελευταία γι' αὐτοὺς, σ' ἓνα γαλλικὸ περιοδικό:

«Ὁ Ἀραγκόν κι' ἡ "Ἐλσα δὲν ντρέπονται ν' ἀγαπιῶνται, σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ ὁ ἔρωτας κι' ὁ γάμος ἔχασαν τὴν ἐννοια τους».

—Τώρα ἡ "Ἐλσα πάει. Ἄθελα ἡ σκέψη μου πετάει σ' αὐτόν, βλέπω τὸ λευκὸ τοῦ κεφάλι σκυμμένο, τὰ μάτια τοῦ κόκκινα ἀπὸ τὸ κλάμα. Δὲν θὰ μποροῦν πιά νὰ ἐκδίδουν τὰ «ἐναλλασσόμενα» βιβλία τους, ἓνα ἐκείνου ἓνα ἐκείνης. Δὲν θὰ μποροῦν πιά νὰ διαβάζουν ὁ ἓνας στὸν ἄλλο τίς ἐμπνεύσεις τους, τίς πιὸ φρέσκες ἐμπειρίες. Αὐτὸς θὰ ζεῖ μὲ τὴν σκιά τῆς νὰ τὸν ἀκολουθεῖ παντοῦ, χωρὶς τὴ φροντίδα τῆς, τὴν παρουσία τῆς.

—Ὡστόσο, ἀγαπητοὶ φίλοι, δὲν θάθελα νὰ μετατρέψουμε τὴ στήλη σ' ἓνα μοιρολόι γιὰ τὸ χαμὸ ἐνὸς πνευματικοῦ ἀνθρώπου. Γιατὶ ὁ πνευματικὸς ἀνθρώπος δὲν χάνεται. Ἔχει τὸ ἔργο του ποὺ τὸν ἀντικαθιστᾷ, ποὺ τὸν κρατᾷ αἰώνια. Ἀπλῶς τὸ σημερινὸ χρονογράφημα θάθελα νὰ νῆαι ἓνα ἀφιέρωμα ἀγάπης καὶ θαυμασμοῦ σ' αὐτὴν ποὺ μὲ τὸ ἔργο τῆς καὶ τὴ ζωὴ τῆς στάθηκε ὡραῖος ἀνθρώπος.

ΓΛΑΥΚΗ